

Devetdnevna pred prvim svetim obhajilom

I. dan: Jezus – moj prijatelj

Molitev

Jezus, ko govorim drugim o tebi,
priznam, da te poznam.
Ko govorim s teboj, molim.
Zato ker poznam del tvojega
življenja in ker verjamem, da si ti
moj Prijatelj.
Prijatelji si med seboj zaupajo,
tudi jaz ti zaupam in želim, da ne
bi nikoli pozabil najinega
prijateljstva.

Zgodba: KLJUČEK

Prirejeno po Berta Golob

K nam pride kdaj na obisk Žak. Koraka komaj v prvi razred. O Bogu ne ve ničesar. Saj ni bil krščen. Saj pri njih doma ne molijo. Saj ob nedeljah ne gredo k maši.

Pri nas pa imamo več rožnih vencev. Eden visi pri vratih, naslednji na steni, spet drugi ob koledarju, in eden, tisti naprstni, na posebnem žebličku. Ni zlat, je pa zlatorumen in imam ga že zelo dolgo. Nekoč mi ga je podaril stari župnik.

Na tem rožnem vencu se ustavi Žakov pogled. Žak nima pojma, kolikokrat se je prevrtel na mojem prstu in odšteval velike Božje skrivnosti. Za vse moje rajne, za prijatelje, za domovino, ob veselju in ob žalosti, ob skrbeh in ob sreči, za mir in za zdravje, ob nevihtah, v ranem jutru, ob tihih večerih, pozno v noč ...

- A to je pa ključek? vpraša Žak.
- Ključek, rečem.

Ključek, ki odpre nebo. Žak tega ne more razumeti, lahko pa to razume vsak, ki ve, da je molitev ključ do Jezusovega srca.

Naloga

Iz pomešanih črk sestavi odgovore na vprašanja. Ugotovil boš, katere molitve poznaš in katere se lahko še naučiš 😊

1. S katerimi besedami je angel Gabrijel pozdravil Marijo? **AAAAIDJMRRVZ**

2. Katero molitev nas je naučil Jezus? **AEOČNŠ**

3. S katerimi besedami se začne jutranja molitev? **EEUIBBIJLMT**

4. Kako imenujemo molitev, s katero Bogu povemo, da nam je žal, ker smo grešili?
EEAJKNS

5. Kako imenujemo predmet in molitev, ki je sestavljena iz molitev Oče naš, Zdrava Marija in Slava Očetu? **EEIOCNNRŽV**

Dejavnost

Poglej, ali imate doma rožni venec in če ga najdeš, poglej, kako je sestavljen. Če ga nimate, prosi starše ali botra, da ti ga podarijo ob prejemu prvega svetega obhajila.

2. dan: kaj je pravo kešanje?

Molitev

Jezus, včasih, ko naredim kaj
čudnega ali prepovedanega,
me je zelo strah, da bi to ugotovili
moji starši.
Vem, da potem zaslužim kazen.
Nobena ni prijetna. Zato mi je žal,
ker nisem delal prav.
Pomagaj mi, prosim, da bi
razumel, kaj pomeni, da mi je žal
zato, ker sem s svojimi dejanji
ranil prijateljstvo s teboj. Amen.

Zgodba: Trije jagenjčki

Neki ubogi gozdar si je po dolgem času iz svojih prihrankov kupil tri jagenjčke, da bi mu pomagali vzdrževati njegovo družino. Imel je tri sinove in ženo, ki jih je imel iz srca rad. Z enako ljubeznijo je sedaj skrbel tudi za jagenjčke. Nekega dne je rekel svojim sinovom: »Peljite jagnjeta na pašo.« Vsakemu od njih je zaupal enega: »Peljite jih tja, kjer je trava najbolj zelena in mehka. Pazite nanje, da ne bi zdrsnili s kakšne strme pečine, predvsem pa glejte, da se jim ne približa volk. Gorje vam, če se zvečer vrnete brez njih domov. Saj veste, da so ta tri jagnjeta vse naše bogastvo. Veliko smo žrtvovali, da smo jih mogli kupiti. Pa tudi močno so mi prirasli k srcu in bi zelo trpel, če bi jih izgubil.«

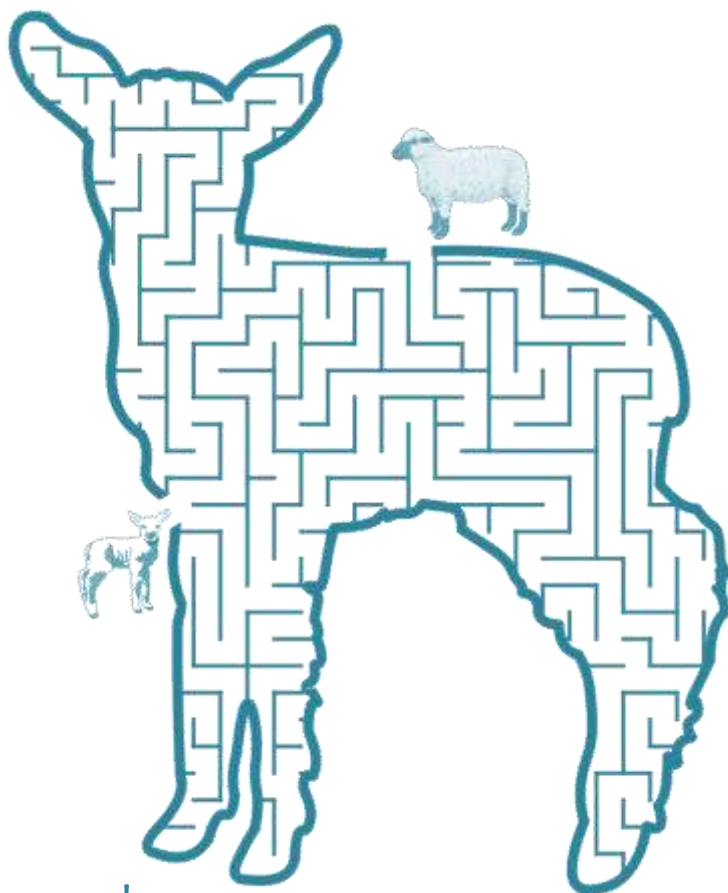
Po očetovem naročilu so sinovi odpeljali jagenjčke na pašnik sredi gozda, a že po nekaj urah so se utrudili in naveličali ves čas paziti na živali. Začeli so se igrati in niso opazili, kako so se jagenjčki počasi oddaljili izpred njihovih oči. Čez čas pa so zaslišali iz daljave boleče beketanje. Stekli so in ... kaj so videli: tri volkove, ki so, nesoč v gobcih vsak po eno jagnje, bežali proti gozdu...

Otroci so obstali kot okameneli? Naj tečejo za volkovi? Nikoli jih ne bi dohiteli. Tudi jim ne bi mogli iztrgati jagenjčkov iz gobcev in morda bi volkovi še njim naredili kaj žalega. Ni jim preostalo drugega, kot da se sprijaznijo s to žalostno izgubo. Ubogi fantiči so se šele zdaj počasi začeli zavedati svoje nesreče. Vedeli so, da so sami krivi, ker so se predali igri, namesto da bi pazili na jagenjčke. Zanemarili so svojo dolžnost ... Vsi trije so začeli jokati. Najstarejši je vzdihoval: »Gorje meni! Oče me bo strogo kaznoval!«

Drugi je hlipal med solzami: »Očetovo kazen bi potrpežljivo prenesel, saj jo zaslužim. Najbolj mi je hudo, ker smo izgubili vse naše bogastvo.« Najmlajši pa je neutolažljivo jokal, ker si je mislil: »Kaj kazen! Kaj izguba vsega našega premoženja. To, kar mi trga srce, je, da bo naš dobri očka žalosten. Tako dober je naš očka. Mi pa smo mu zaradi naše malomarnosti povzročili tako veliko žalost. Rajši bi umrl, kot pa videl, kako moj oče trpi!«

Nalogi

- Skupaj s starši odgovori na vprašanja:
 1. Kateri od treh fantov je jokal zaradi tega, ker se je bal zase?
 2. Kateri od treh fantov je jokal zato, ker sedaj ne bodo imeli jagenjčkov?
 3. Kateri od treh fantov je jokal zato, ker se mu je smilil oče?
 4. Kateri od treh fantov gotovo nikoli več ne bo pozabil, kar mu je naročil oče?
 5. Kdaj je tebi tako žal, kot je bilo žal tretjemu sinu?
- Jagenjčku pomagaj najti pot do mame ovce.

Dejavnost

Premisli, kaj si danes naredil tako, da si užalil koga iz svoje družine. Pojdi in ga prosi odpuščanja. Pred spanjem zmolj kesanje (Moj Bog žal mi je ...) in prosi odpuščanja Boga, ki je tvoj nebeški Oče.

3. dan: trdni sklep poboljšanja

Molitev

Jezus, čez nekaj dni boš prvič
prišel v moje srce.

Tega si ne znam
predstavljati, verjamem pa,
da je to nekaj najlepšega,
kar se mi lahko zgodi. Prosim
te, naj se v teh dneh naučim,
kako pripraviti svoje srce
zate.

Zgodba: Mali polž

Aldo Bertinetti, Mirjam in Emanuel, Ljubljana: Novi svet 1999, str. 51–53

»Ne bo se mi posrečilo! Nikoli se mi ne bo posrečilo!« Emanuel je bil zelo žalosten in je zaupal Jezusu, kaj se je zgodilo: »Veš,« je rekel, »ravno sem se odločil, da ne bom več jezil očka in mame. Opazil sem namreč, kako ti ubogaš in pomagaš svojim staršem, in oni so zelo zadovoljni s teboj. Tako sem tudi sam hotel postati podoben tebi. Toda prav včeraj, prvi dan, ko bi moral biti vzoren deček, sem jih kar nekaj skuhal: pozabil sem zapreti kurnik in vse kokoši so se razbežale, zakasnil sem k večerji, ker sem se predolgo igral, razjezil sem se na sestro in ji prisolil zaušnico ... in še celo vrsto stvari. Tako sta bila sinoči očka in mama res jezna name in sta me kaznovala! Nikoli mi ne bo uspelo postati boljši!«

Jezus mu ni odgovoril, ampak mu je z glavo pomignil, naj gre za njim. Peljal ga je na dvorišče za hišo, prav do nizkega zidu. »Poglej!« je rekel Jezus in pokazal na mnogo malih polžev, ki so bili v različnih višinah prilepljeni na zid. Potem je nadaljeval:

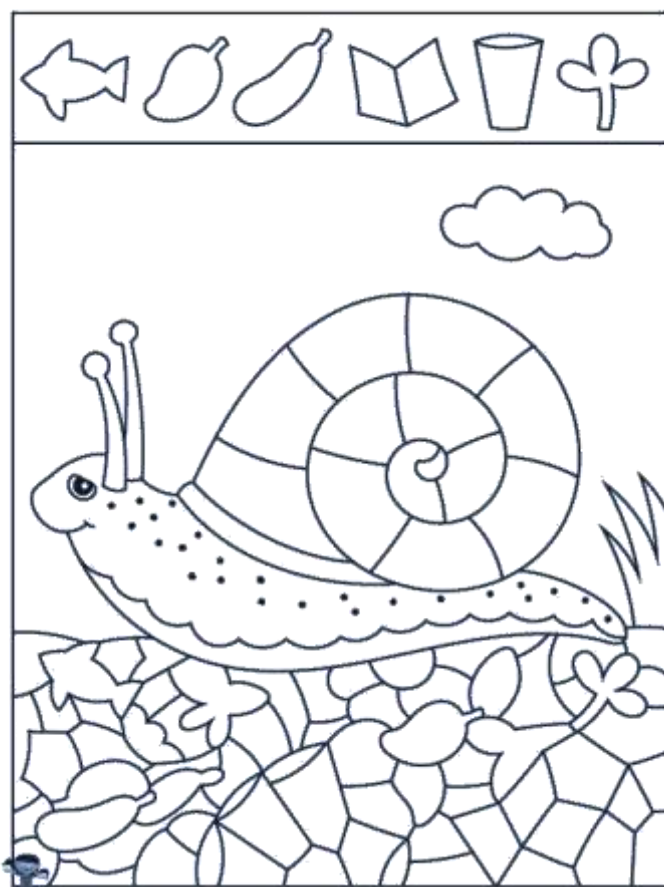
»Skušajo preplezati zid, a zanje je to drzen podvig. Vsak dan prihajam gledat, do kod so prispeli, in vidim, da jih je zelo malo, ki jim uspe napredovati. Ko se utrudijo, zdrknejo nazaj in brez poguma ostanejo na tleh. Toda poglej tega zgoraj: poznam ga, ker ima piko na hišici. Že nekaj dni ga opazujem: najbolj prebrisan je, ker trmasto vztraja. Zjutraj pogosto ugotavljam, da je tudi on zdrknil nekoliko nazaj. Toda ne popusti in noče na tla. Vsak dan začenja znova in počasi leze naprej. Vsakokrat, ko mu spodrsne, ne gre do tal, zato vsakokrat ostane za njim košček poti več. Izračunal sem, da bo čez dva ali tri dni na vrhu!

Vidiš, postati boljši je še težje kakor polžu preplezati zid. Zato se nikar ne ustraši, če se ti ni takoj posrečilo. Dovolj je, če vsakokrat začneš znova in se ne utrudiš: čez nekaj časa boš videl, da si se poboljšal ... Prosi takoj Gospoda za odpuščanje in mu reci, naj ti pomaga. Nato pa z navdušenjem začni znova!»

Emanuel je doumel veliko skrivnost. V naglici je pozdravil Jezusa in stekel domov, da bi takoj začel znova.

Naloga

V risbi poišči in pobarvaj like, ki so narisani tudi v prvi vrstici. V prazen okvir pa napiši eno izmed lastnosti, v katerih bi bil rad boljši.

Dejavnost

Poglej, kako si pospravil svojo sobo. Če se ti zdi, da bi jo lahko pospravil bolje, to naredi še danes ali jutri.

4. dan: Kako »popraviti« greh?

Molitev

Moj Bog, žal mi je, da
sem grešil in žalil tebe,
ki si moj najboljši Oče.
Trdno sklenem, da se
bom poboljšal.
Pomagaj mi s svojo
milostjo. Amen.

Zgodba: Veliki in mali grehi

K spovedi sta prišli dve ženi. Ena od njiju se je imela in je tudi v očeh drugih veljala za veliko grešnico, druga pa je bila sama s seboj zadovoljna, ker ji vest ni očitala nobenega velikega greha. Prva je med solzami priznala svoj greh, ki ji ne da miru, druga pa je rekla, da ni naredila kakšnih posebnih grehov. Spovednik, moder mož, je vsaki naložil pokoro. Prvi je rekel: »Pojdite in prinesite mi tako velik kamen, da ga boste komaj nosili!« Drugi je naročil: »Prinesite mi toliko drobnih kamnov, kolikor morete - toda med njimi naj ne bo nobenega velikega!«

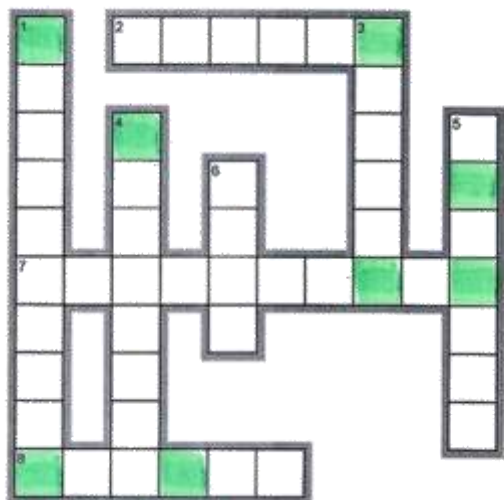
Obe ženi sta zvesto spolnili naročilo. Spovednik je nekaj časa opazoval kamne, nato pa rekel: »Zdaj pa naj vsaka vzame, kar je prinesla in vrne na isto mesto, kjer je vzela. Ko to naredita, se vrnita!«

Prva je brez težav našla prostor, kjer je pobrala kamen, in ga položila tja, kamor je sodil. Druga se ni in ni mogla spomniti, kje je pobrala ta ali oni kamenček. Ne da bi spolnila naročilo, se je vrnila k modremu možu.

»Vidita, tako je z grehi,« je rekel modrec. »Vi ste svoj kamen z lahkoto dala nazaj, kjer je bil, ker ste dobro vedeli, kje ste ga vzeli. Vi pa tega niste mogli narediti, ker niste več vedeli, kje ste te številne kamenčke pobrali. Tako je tudi z grehi. Ko naredimo kaj težkega, nam vest ne da miru, dokler svoj greh ne priznamo v ponižnem kesanju in se tako znebimo krivde. Zato so majhni grehi lahko bolj nevarni kot veliki. Če smo površni in si redno ne izprašujemo vesti, jih zlahka prezremo ali pozabimo in jih zato tudi ne obžalujemo. Polagoma se navadimo na življenje v grehu. Medtem ko obsojamo grehe drugih, se sami vedno bolj pogrezamo v svoje lastne, ne da bi to opazili.«

Naloga

Reši križanko. Označene črke premešaj tako, da dobiš rešitev – eno izmed potrebnih stvari za dobro spoved.

vodoravno

2. stavba, v kateri je spovednica
7. prostor za sveto spoved
8. kar zmolim po sveti spovedi

navpično

1. Sklep o poboljšanju imenujemo tudi ____
3. Poznamo mali in ____ greh
4. kdo posluša v Božjem imenu moje grehe
5. molitev, ki jo molim pri sveti spovedi
6. dejanje, ki ni po Božji volji

GREHE

Dejavnost

Pred spanjem premisli, kako si preživel dan in obžaluj vse male grehe, ki si jih storil. Izberi enega, za katerega se boš jutri posebej trudil, da ga ne boš ponovil. Zmoli kesanje.

5. dan: Obisk

Molitev

Naj postanem podoben tvoji materi Mariji,
Jezus. Ona je imela čisto srce, znala te je
sprejeti in živela je samo zate.

Naj postanem podoben tvoji materi Mariji,
Jezus. Zato molim: *O, Gospa moja, o Mati
moja, tebi se vsega darujem in da se ti
vdanega izkažem, ti danes podarim svoje oči,
svoja ušesa, svoja usta, svoje srce; sebe
popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra
Mati, varuj me in brani me, kakor svojo last in
posest. Amen.*

Zgodba: Srce dobi obisk

Brez prilik jim ni govoril, Oznanjevalec 1988/89, zgodba 251

Nekoč je živel majhno srce, ki je bilo zelo toplo in živahno. Pripadalo je otroku. Nekega dne je bilo srce zelo vznemirjeno, kajti zvedelo je, da bo dobilo obisk. Obiskal ga bo veliki prijatelj – Jezus. Polno pričakovanja je srce sprejemalo vse, kar je prišlo nadenj. Naredilo se je celo nekoliko večje in postalo je pozornejše in toplejše kot navadno. Slišalo je otroka, ki mu je rekel: "Veseli se srce! Poglej kako lepa je moja nova obleka!"

Srce se je nekoliko prestrašilo, ko je zaslišalo šelestenje obleke, potem pa jo je sprejelo. Nato je otrok rekel: "Veseli se, srce! Danes bo pri nas praznično kosilo. Dobili bomo goste." Majhno srce je močno bilo, kajti sprejeti je moralo celo praznovanje, z jedačo in pijačo, z gosti in darili. Postalo mu je tesno. Tolklo je vse do otrokovega grla. Kar naprej si je ponavljalo: "Joj, kako sem vznemirjeno!"

"Srce, naredi prostor! Prihajajo darila!" je rekel otrok. V srce je padla najprej ročna ura, nato še radio. Srce je bilo čisto iz sebe. Ni vedelo, ali naj tiktaka kot ura ali naj upošteva ritem glasbe, ki je prihajala iz radia. Njegovo negotovost so povečale še druge stvari, ki so hotele na vsak način priti vanj, a so morale zaradi pomanjkanja prostora ostati zunaj. Prestrašeno srce je slišalo otroka, ki je štel: "Pet, deset, sto, dvesto ..." Otrok je neusmiljeno tiščal v srce denar, ki ga je dobil.

Sedaj je bilo srce tako polno, da ni bilo sposobno sprejeti nikogar in ničesar več. Nastala je prav mučna tišina in srce je začutilo, da še nekdo hoče priti vanj. Nekoliko nejevoljno je vprašalo: "Kdo si? Kaj hočeš? Potrebuješ mnogo prostora?"

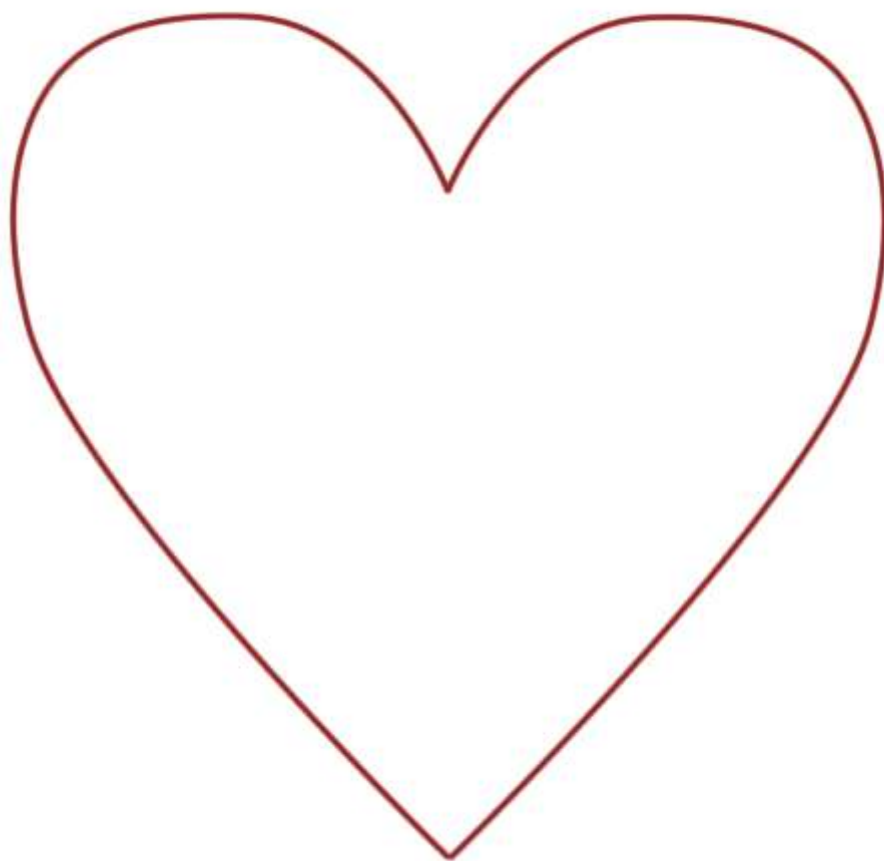
Slišalo je prijazen glas, ki je rekel: "Jaz sem tvoj gost, ki si ga čakalo. Ime mi je Jezus. Potrebujem veliko prostora. Pravzaprav potrebujem celo srce."

Ker je radio igral zelo glasno in ker je denar preveč šelestel, srce ni slišalo, kaj je rekel gost. Nejevoljno je reklo: "No, pa pridi še ti! Toda tiho se stisni v kot in pazi, da ne boš motil drugih!"

Jezus se je komaj prerinil v najbolj oddaljen kot srca. Vsi so ga nezaupljivo gledali, saj ni spadal v njihovo družino. Jezus pa si je mislil: "Tudi v Betlehemu ni bilo prostora zame." Potrpežljivo je čepel v kotu srca in čakal dan, ko bo dobil v srcu več prostora.

Naloga

Nariši ali napiši, kaj vse prebiva v tvojem srcu. Nariši tudi prostor, ki ga pripravljaš za Jezusa.

Dejavnost

Poskrbi, da bo tvoje srce čisto in da boš z veseljem pričakoval dan prvega svetega obhajila. Pogovori se s starši o zgodbi in kako boste preživeli praznični dan.

6. dan: Jezusova oporoka

Molitev

Pridi, ljubi Jezus,

pridi mi v srce.

Težko te že čakam,

veselim se že.

Zgodba: Dve oporoki

Bilo je v Frankfurtu pred nekaj leti. Umrl je zelo bogat mož. Bližnjih sorodnikov ni imel. Vsakdo se je radovedno spraševal: »Kdo neki bo sedaj podedoval njegove milijone?«

Mož je zapustil dve oporoki. Eno naj bi odprli takoj po njegovi smrti, drugo pa šele po pogrebu. V prvi oporoki je pisalo: »Želim biti pokopan ob štirih zjutraj.« To nenavadno željo so mu tudi izpolnili. Za krsto je šlo le pet žalujočih. Nato so odprli še drugo oporoko. V njej je pisalo: »Želim, da se vse moje premoženje enako porazdeli med tiste, ki so bili na mojem pogrebu.«

Teh pet prijateljev je res imelo srečo! Človek bi jim skoraj zavidal. Toda v bistvu nimamo razloga za to. Kajti mi imamo še večjo srečo. Kako to?

Tudi mi se ob nedeljah zberemo zaradi neke oporoke. Zaradi Jezusove oporoke – njegove poslednje želje, ko nam je večer pred svojo smrtjo dejal: »To delajte v moj spomin.«

Mnogim ljudem se zdi ta oporoka zelo čudna in ostajajo ob nedeljah doma. Toda mi vemo, da s tem, ko se spominjamo Jezusovega dejanja iz ljubezni do nas, dobimo mnogo več kot samo en milijon, kajti pri sveti maši prejemamo luč in moč, da postajamo vedno boljši in duhovno bogatejši kot ljudje in kot kristjani.

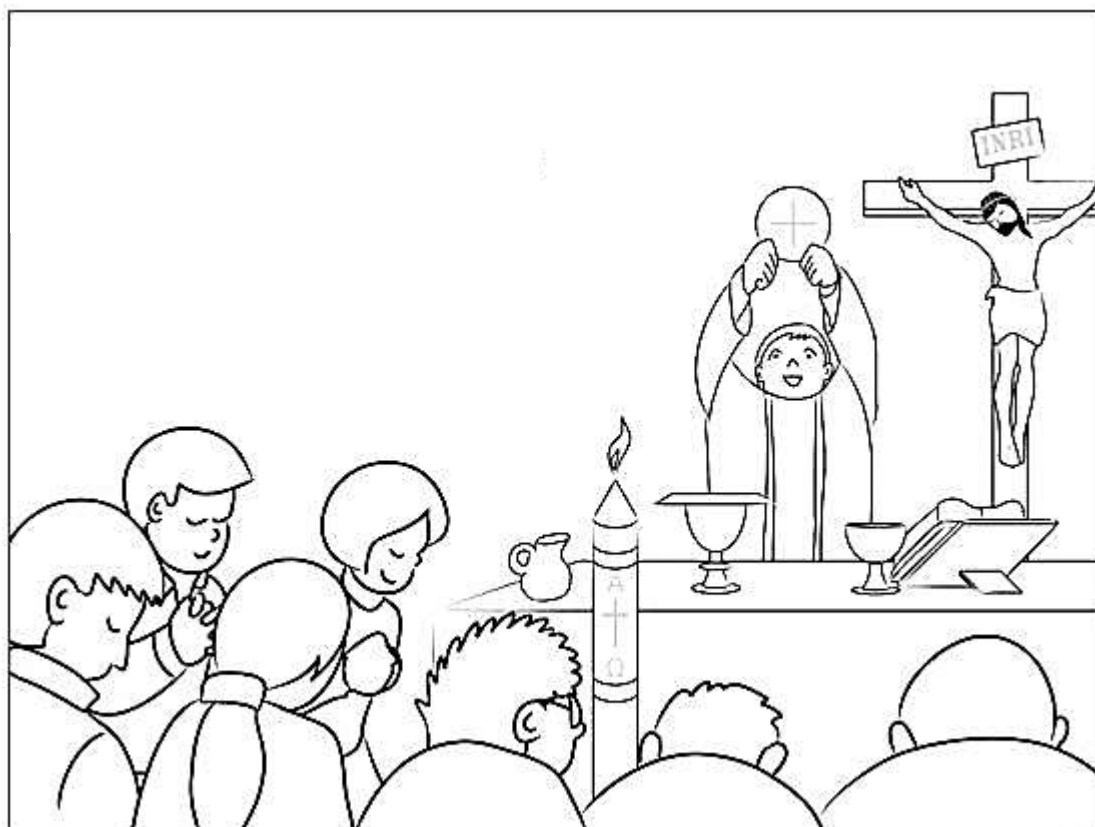
Naloga

S pomočjo staršev ustno odgovori na vprašanja:

1. Kaj je to oporoka?
2. Zakaj je imelo pet prijateljev srečo, ker so šli na pogreb bogatega moža?
3. Kakšno oporoko nam je dal Jezus in kako jo izpolnjujemo?
4. Kaj ti je pri sveti maši najbolj zanimivo?

Dejavnost

Skupaj pojdite k sveti maši. Bodi pozoren, kdaj duhovnik ponovi besede Jezusove oporoke.

7. dan: Svetniki

Molitev

Zdrava Marija, milosti
polna, Gospod je s
teboj. Blagoslovljena si
med ženami in
blagoslovljen je sad
tvojega telesa, Jezus.

Sveta Marija, Mati
Božja, prosi za nas
grešnike zdaj in ob
naši smrtni uri. Amen.

Zgodba: Tisti, skozi katere sije Bog

Miha je bil še majhen. Ni še hodil v šolo, ko ga je babica prvič vzela s seboj v cerkev k sveti maši. V cerkvi je bilo precej ljudi, med njimi tudi otroci, ki so sedeli posebej v prvih klopih. Miha ni šel k njim, ostal je pri babici, ker je bil še premajhen. Z zanimanjem je opazoval vse okrog sebe – oltarno mizo, spovednice ob strani, slike po stenah in kipe na oltarjih. Najbolj so ga pritegnila velika barvna okna. Opazil je, da so v njih naslikani ljudje. »Kdo je to?« je radovedno potegnil babico za roko in pokazal s prstom proti enemu izmed velikih oken. »SVETNIK«, je tiho rekla babica in s prstom na ustih pokazala Mihcu, naj bo tiho. Miha pa je že obrnil prstek k drugemu oknu in nato k tretjemu in četrtemu in ni nehal spraševati: »Kdo je pa to?« »Tudi SVETNIK, se je vedno enako glasil odgovor, dokler ni ministrant tam spredaj pozvonil z zvončkom in so s kora zadonele orgle. Začela se je sveta maša. Duhovnik v nenavadnih oblačilih je pristopil k oltarju. Vsi so se pokrižali. Miha se je trudil, da bi poslušal, kaj govori duhovnik, a ni mogel razumeti vsega, zato se je spet zazrl v čudovita okna in strmел v svetnike. Tedaj je skozi stekla posijalo jutranje sonce. Obrazi svetnikov in njihove obleke so zažareli v najlepših barvah. Miha ni mogel več odtrgati oči od njih, tako so bili lepi.

Ko je prišla jesen, ga je mama vpisala v prvi razred verouka. Proti koncu oktobra pa sestra nenadoma zastavi otrokom vprašanje: "Ali kdo od vas ve - KDO SO SVETNIKI? V razredu je bilo vse tiho! Čez nekaj trenutkov pa Miha nemudoma dvigne roko in ves žareč vstane. Sestra se začudi, odkod naj bi vedel, ... in ga opogumi: "No, pa povej!" V razredu je zavladala še večja tišina. Iz otrokovih ust pa pride odgovor: "SVETNIKI SO TISTI, SKOZI KATERE SIJE SONCE!" V razredu smeh in krohot. Sestra pa strmi in se čudi – takega odgovora ni slišala še nikoli! Potem pa pohvali Mihca in razloži vsem otrokom: "Miha je prav povedal – RES, SVETNIKI SO TISTI, SKOZI KATERE SIJE BOG!"

Naloga

Pobarvaj tiste svetnike, za katere meniš, da poznaš njihova imena. Doriši svojega krstnega zavetnika.

Dejavnost

V domači cerkvi poglej, kateri svetniki so upodobljeni. Poskusi jih poimenovati. Komu bi bil rad podoben?

8. dan: Pomemben stavek

Molitev

Jezus, nisem navajen, da bi
ti rekel, da te imam rad.
Želim biti tvoj prijatelj. Vem,
da si ti moj. Pomagaj mi, da
se bom dobro pripravil na
prvo sveto obhajilo. Veselim
se ga. Amen.

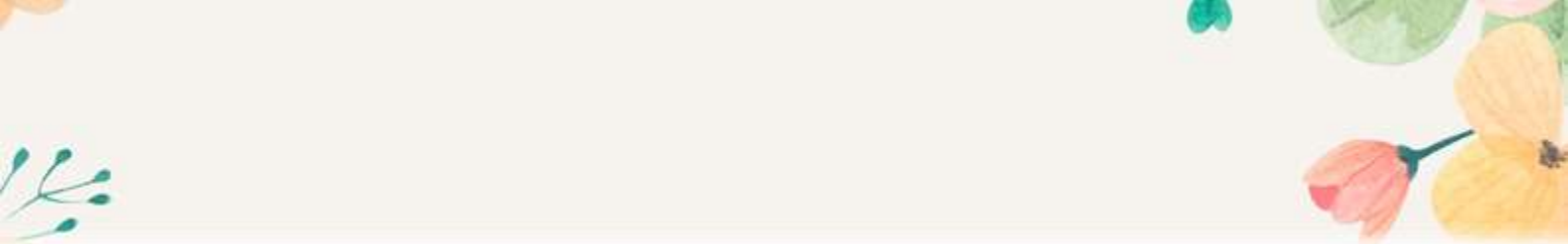
Zgodba: Marjetka

Karg K.: *Mala skrivnost, Ljubljana-Rakovnik* 1926, 11–15

Marjetka si je izbrala za skrivnost lepo misel: »Jezus, jaz te imam rada.« Ko se zjutraj zbudi, najprej pomisli na svojo skrivnost in v globini srca zašepeče: »Jezus, rada te imam.« Nanjo misli tudi med tem, ko vstaja in se oblači. Ob tem je njeno srce že navsezgodaj zelo veselo. To njeno srečo je pred kratkim opazila tudi njena mama. Prej je bilo namreč z Marjetko vse drugače. Že ko je odprla oči, se je čemerno držala. Odkar pa je odkrila to svojo malo skrivnost, o slabi volji ni več duha ne sluha. Po jutranji molitvi do zajtrka lahko v srcu vsaj desetkrat zagotovi Jezusu, da ga ima rada. Tudi ko gre v šolo in mimogrede v cerkev, se njene misli pogostokrat mudijo pri njeni skrivnosti ... Mnogi, ki jo srečajo na cesti, se ji na tiho čudijo in jo občudujejo, saj vidijo, kako se lepo vede in kako pozorna je do drugih. V šoli je Marjetka postala zelo vestna. Njena učiteljica je povedala mami, da je postala ena najboljših učenek v razredu. Prej kaj takega ne bi mogli reči o njej.

Med poukom Marjetka seveda ne more veliko misliti na svojo skrivnost. Ko pa se po pouku vrača domov, Jezusa pogosto razveseli. Iz srca ji prihaja pozdrav: »Jezus, rada te imam,« ki se ga ne naveliča ponavljati, saj se ga Jezus nikoli ne naveliča poslušati. Vedno znova ga je vesel.

Pri pisanju domačih nalog so otroci včasih zelo slabe volje in natakneni. Marjetki pa zdaj celo med tem, ko piše nalogo, tu in tam preplavi srce njena mala skrivnost. Marjetka je tudi zelo ubogljiva, ker misli: »Drugače ne morem reči: »Jezus, rada te imam.« Njena mama je nad tem zelo začudena. Zato jo vpraša: »Marjetka, kaj je s tabo? Kako to, da si postala tako marljiva in prijazna?« Marjetka pa se ji v odgovor samo nasmehne in ne izda svoje skrivnosti.

V mestu je bil sejem. Skoraj vse njene prijateljice so si lahko šle ogledat stojnice in se nato zunaj igrale. Marjetke pa mama ni pustila zdoma. Prej bi kaj takšnega izzvalo hudo »nevihto« in potem še nekaj dni »kuhanja užaljenosti«.

Tudi zdaj jo je prepoved najprej močno prizadela in je bila res nekoliko pobita. Kmalu pa se je spomnila na svojo malo skrivnost in žalost se je spremenila v veselje, tako da njena mama skoraj ni mogla verjeti lastnim očem.

Toda, kako bi sicer mogla Marjetka povsem iskreno reči: »Jezus, rada te imam«?

Naloga

Nariši, kako lahko Jezusu zares pokažeš, da ga imaš rad in da si njegov prijatelj.

Dejavnost

Napiši stavek: »Jezus, rad te imam!« in si ga obesi na vidno mesto v sobi. Večkrat ga ponovi.

9. dan: Jezus prijatelj

Molitev

Pridi, ljubi Jezus,
pridi mi v srce,
težko te že čakam,
veselim se že.

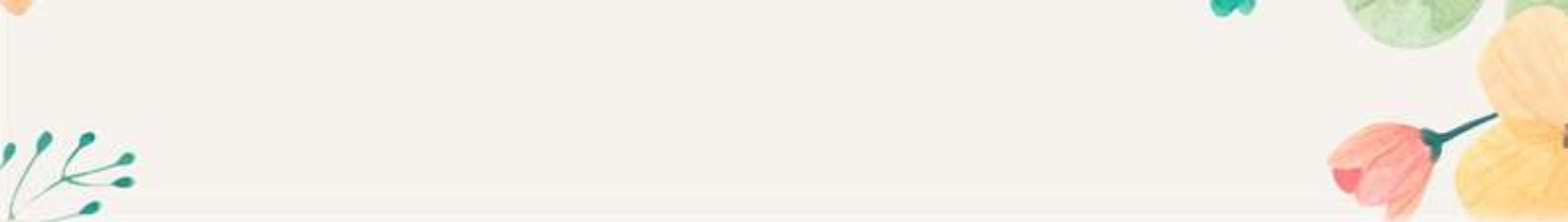
Zgodba: Ko Jezusu rečeš »Jezus«

»Ah, jaz sem pa kar Jezusa prosil, da bi babica ozdravela in prišla že drug teden iz bolnice,« je rekel Aleš. »Kako si prosil?« ga je Mitja začudeno pogledal. »Pač, vse sem mu razložil: da imam drug teden rojstni dan, da bomo praznovali in da vendar mora biti babica zraven. Četudi ne bo mogla speči torte kot ponavadi ...«

O torti in o vseh drugih dobrotah ga Mitja ni več poslušal. Še potem ko sta na križišču krenila vsak po svoje, je premleval o tem, kako Jezusu kar rečeš, naj pošlje babico domov. Mitja je znal moliti Sveti angel, Zdrava Marija, Oče naš in od lani O, Gospa moja. Ampak to, da kar rečeš Jezusu ... To mora biti pravzaprav še bolj zanimivo! Lahko bi Aleša vprašal še kaj več o tem, ampak ... »Ah, se bom že sam znašel,« si je rekel, »moram poskusiti.«

Na svoj sklep pa je hitro pozabil. Čez dva dni se je vračal iz šole po daljši poti. Mimo vrtov, tam je jeseni vedno kaj zanimivega. Prišel je do cerkve in se v hipu spomnil na Aleša, Jezusa in babico. »Uh, kako sem lahko pozabil,« se je jezil nase. »Kar zdaj bom šel v cerkev,« se je odločil in zavil k vratom.

Cerkev mu je bila dobro znana. Pri mašah je preštel že vse angelčke in celo razpoke na zidu. Nekam drugačna se mu je zdela sedaj, ko je bila prazna in je čisto sam obstal pri kropilniku. Kakor da je večja, tišja, svetlejša. Hitro je pomočil prst v blagoslovljeno vodo, se pokrižal in pokleknil. Do tal! Sonce je sijalo skozi okna in metalo svetle proge po klopih in zidu. Obrazi s slik so spremljali vsak njegov gib. Sveti Peter z glavnega oltarja je vanj uprl svoje oči. Najraje bi se hitro obrnil in stekel ven, na sonce, med ljudi, da bi kričal, se smejal.

Tu pa je bilo vse tako tiho. Večna luč je plapolala pri tabernaklju. Kot da se je vse ustavilo in je čisto v drugem svetu. Tako si je mislil Mitja, ki se je počutil čudno nebogljn in majhen. »Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime ...« je začel hitro moliti. Pa ni dokončal. Raje je tiho stal sredi cerkve.

»Jezus,« mu je naenkrat privrelo iz srca. »Jezus,« je ponovil. Neznano veselje mu je napolnilo srce in se razlilo v velik nasmeh. Nič drugega ni znal reči. Vedel je - prav dobro in zatrdno, da sta z Jezusom velika prijatelja. Da je na njegovi strani in ga ima rad. Kljub razbitim šipam in vsem drugim smolam, ki ga stalno spremljajo in se mora vedno zagovarjati. »Jezus,« je ponavljal še, ko je tekel po klancu domov. Neznana radost in sreča sta ga spremljali in tekli z njim.

Naloga

Napiši Jezusu pismo, prebral mu ga boš jutri (lahko tudi zvečer, pred spanjem), ko bo v tvojem srcu.

Dejavnost

Preglej stvari, ki jih boš potreboval in oblekel za jutrišnji dan. Umiri se in veseli se, ker pride jutri Jezus v tvoje srce.